

An aerial photograph of a tropical island. The left side shows a lush green mountain slope leading down to a small town with several buildings. The town is situated on a peninsula that curves into a large, clear blue bay. The water transitions from a deep blue to a lighter turquoise near the shore, indicating a shallow reef flat. A long, narrow strip of land extends from the town into the open ocean, forming a natural breakwater. In the lower right, a boat's white wake cuts across the deep blue water. In the foreground, the top of a hill is visible, covered in dense green vegetation and palm trees, with a few buildings scattered across the slope.

SE SNĚHURKOU KOLEM SVĚTA

Rok v Polynésii

Po proplutí Markéz a Tuamotu v roce 2022 jsem SNĚHURKU zanechal na Tahiti a odletěl na podzim na dva měsíce domů do České republiky. Po návratu 14. prosince tedy opět stojím na palubě a přemýšlím, co dál. Tentokrát ještě využiji dobré polohy mého kotviště u města Taravao, kde jezdí autobus kolem celého ostrova Tahiti. Udělám si mnoho výletů po ostrově a mnoho treků kolem místních řek, kdy se doslova musím proplétat hustou džunglí k vodopádům. Příroda na Tahiti je fantastická a tyto treky jsou velmi snadno dostupné právě díky často jezdícím autobusům nebo i díky stopování.

SNĚHURKA na kotvě u ostrova Huahine

S amozřejmě jsem navštívil i zátoku Mata-vai, kde poprvé přistál James Cook a na blízkém mysu postavil pozorovatelnu na sledování Venuše. Rovněž zde kotvil poručík Blight se svou BOUNTY, na niž nakládal saze-nice chlebovníků. V polovině ledna se konečně otočil vítr, takže vyplouvám na severovýchod na Tuamotu. Tyto ostrovy mě tak uchvátily, že se tam ještě musím vrátit, protože takovou krásu asi již nikdy neuvidím. Prvním kotvištěm je opět atol Fakarava, kde je nejkrásnější potá-pění, co jsem zatím zažil. Znovu si užívám pobyt pod vodou se stovkami žraloků a skvěle je zde i šnorchlování. Po dvou týdnech stráve-ných většinou pod vodou vyplouvám opět na západ a kopíruji pobřeží dalších atolů. Na Rangiroře se opět potkám s Michalem, který zde žije, a zase máme mnoho společných chvil nad i pod vodou. Posledním atolem je povinná zastávka na Tikehau, kde je čistící sta-nice mant, a tentokrát se mi tito krásní tvorové ukazují ze všech stran. Dosud nikdy jsem neza-žil takové sblížení s těmito tvory.

Celý únor bylo na Tuamotu naprosté bezvětří, teplo a dusno. Konečně 5. března přichází tro-chu větru, takže jej využiji na plavbu zpět

na Tahiti. Čeká mě pár oprav. Ze tří servisních baterií je jedna slabá a vybíjí ostatní. Mohu pokračovat pouze na dvě, ale bude to jen otázka času a po devíti letech doslouží také. Problémem je, že v Polynésii je vše velmi

drahé a ceny baterií jsou nehorázné. Naštěstí s pomocí místních přátel se dozvím, že lokální firmy montující solární systémy na domy mohou prodávat baterie bez daně, takže jsou značně levnější. Po několika výletech a nacho-

Kamenné pole posvátného místa marae

zených mnoha kilometrech po hlavním městě Papete seženu baterie 250 Ah za cenu jako u nás doma. Dalším oříškem byla prorezlá expanzní nádoba na vodu. Obešel jsem osm obchodů pro instalatéry a nikde ji nemají. Nakonec mi pomohl Michal, který obvolal obchody a nasměroval mne tam, kde jsem již byl včera. Jenže to tam byl prodavač, který vůbec nevěděl, co to je a co vůbec mají na skladě. Takže sláva, nová expanzní nádoba na dvacet litrů je namontována a rozvod vody opraven. Dva měsíce jsem byl bez pračky, protože urezнул kříž bubnu a ten se zde nesežene. Naštěstí jsem jej sehnal a nechal si poslat z Francie. Namontuji ho, celou pračku složím dohromady a opět si mohu prát na lodi. Zbývá ještě dotankovat naftu, protože tu lze koupit bez daně jako loď v tranzitu a cena je zde v přepočtu jen 23 korun.

Po opravách vyplouvám konečně 16. března z Tahiti na západ. Na blízký ostrov Moorea je to pouze sedmnáct mil. Zakotvím v zátoce Jamese Cooka. Tento ostrov je velmi fotogenický a protože jeho vysoké vrcholy vyložené lákají na výšlap. Těch jsem zde udělal několik a vždy to byl super zážitek se skvělým výhledem na celý ostrov. Navštívil jsem Juice factory, jejíž součástí je i ochutnávka rumu. Kotviště na západě ostrova jsou nádherná, malá hloubka, písek na dně a vše chráněno korálovým útesem proti vlnám. Rejnoci neustále krouží pod lodí a stále je co pozorovat.

Manty je možné na atolech Polynésie pozorovat z lodí i během potápění nebo šnorchlování pěkně zblízka.

Noční přeplavbou dlouhou osmdesát mil pokračuji na ostrov Huahine. Ten byl kdysi hlavním ostrovem a jmenoval se Havai. Odsud se Polynésané vydávali na další výpravy a obsazovali postupně celý Pacific včetně Havajských ostrovů. Jsou zde zachovalé Maraie, což jsou posvátná místa tehdejších náboženských chrámů. Tady se vykonávaly náboženské obřady a bylo požehnáno plavcům na jejich dlouhou

plavbu. Toto místo je nejposvátnější v celé Polynésii a z historického hlediska má veliký význam. Ostrov se nechá obeplout jižním směrem vnitřkem laguny a nabízí mnoho krásných kotvišť. Nejvíce jachet však kotví u města Fare, kde je slušně zásobený supermarket a známý jachtařský bar. Já si zde udělám výlet na kole kolem ostrova a opět mohu obdivovat krásnou přírodu a výhledy z kopců na zátoky. Ve vesnici

Na Tahiti je ještě mnoho míst s úchvatnou neporušenou přírodou.

Výhled z vrcholku ostrova Bora Bora

Faie ústí do moře řeka, ve které žijí posvátní úhoři. Jsou asi metr dlouzí a silní jako paže. Schovávají se pod kameny, ale jakmile jim něco hodíte, tak nastává boj o každé sousto.

Ostrov Raiatea je vzdálen na dohled asi dvacet mil. Nejdříve zakotvím v zátocce Faaroa, kde je ústí řeky, po které se dá plout s dinghy nebo na kánoji proti proudu. Všude je krásná příroda a větve stromů se ohýbají až na hladinu. Asi po třech kilometrech je možné navštívit botanickou zahradu nebo se dát do řeči s místními obyvateli. Ti vás rádi provedou po své zahradě

u řeky a prodají všechny produkty: banány, mango, papáju, kokos a dají vám ochutnat i mnoho neznámých druhů. Opět obeplouvám ostrov jižní cestou a užívám si krásné zátoky. Korálový útes je oddělen dlouhou písečnou mělčinou, kde každou chvíli plave rejnok.

Na severu ostrova jsou pak dvě mariny, jedna je pro charterové lodě a druhá je pracovní s jeřábem a suchým dokem. Na dohled asi čtyři míle na sever je sousední ostrov Tahaa. Zde si opět udělám krásný výšlap na vrchol, odkud lze pokračovat na druhou stranu a přejít celý ostrov. V západní části u ostrova Tautau je však

krásná korálová zahrada. Však sem místní lodě vozí desítky turistů z hotelů. Já kotvím nedaleko, takže vždy ráno dojedu s dinghy na krásné šnorchlování, dokud se místo nezaplní turisty.

Bora Bora je určitě nejnámější ostrov v Polynésii, kam to je dalších pětadvacet mil plavby. Podle prospektu vím, že je zde možné kotvit díky omezením pouze na čtyřech kotvištích a musí se používat pouze mooringy za poplatek 4000 XPF, což je asi 800 Kč za noc. Postupně využiji všechna kotviště a podniknu výšlap na zdejší vrchol, který je opravdu náročný a místní hotely jej vůbec nedoporučují pro turisty. Výhled na lagunu je však fascinující, obzvláště když na vrcholu potkám dvojici z Čech, která si také chtěla dopřát tento rozhled. Jinak mě ostrov nijak zvláště nezaujal a spát v místním bungalovu nad vodou za cenu 1 500 EUR na noc mě opravdu neláká.

A podobný výhled na část korálového věnce okolo ostrova Maupiti

Bora Bora je poslední celní přístav, takže se zde musím odhlásit a pokračuji třicet mil na ostrov Maupiti. Ten je naprosto odlišný, menší, skoro bez turistů, s hezkým kotvištěm v laguně. Jeho vrchol opět vyzývá ke zdolání a cesta okolo ostrova měří pouze 10 km, takže pěkná procházka. V místním obchodě není co koupit a snack je otevřen pouze v poledne. Místní obyvatelé polehávají či posedávají na terasách a čas se zde úplně zastavil. Já čekám na příznivý vítr a čekání se protáhne na dvanáct dnů. Buď je bezvětří, nebo silný západní vítr s častými dešti.

Do Francouzské Polynésie jsem připlul 21. dubna 2022 a 26. dubna 2023 budu vyplouvat dál na západ a pokračovat v plavbě kolem světa. Po roce stráveném v Polynésii musím potvrdit slova většiny jachtařů, že je to nejkrásnější místo, které lze při této plavbě poznat. Možná ještě objevím krásnější místa, ale zatím je to pro mě top. Ceny jsou zde velmi vysoké, na Tahiti v Carrefouru se dá slušně zásobit vším, ale na ostrovech je to již horší. Čím menší ostrov, tím menší nabídka a vyšší ceny. Dnes jsem dokupoval vajíčka za 13 Kč, pivo v plechovce za 60 Kč, ale třeba jídlo lze v místním snacku nechat pořídit za 300 Kč. Dostupnost náhradních dílů a možnosti oprav jsou zde velmi omezené, často se musí vše objednávat a čekat na dodání. Když jsem vloni potřeboval nový motor na dinghy a po měsíční komunikaci s dealerem na Tahiti

jsem to vzdal, koupil jej na Novém Zélandu a zorganizoval dopravu do Polynésie. Ale jinak Polynésie nabízí nádhernou přírodu, tisíce kotvišť, pestrý podmořský život a celoroční teplo. Atoly Tuamotu mají občas složitější vjezdy do laguny, protože se kombinují vlny z oceánu s přílivem či odlivem a proud zde může být čtyři až pět uzlů s velkými vlnami. Pak nezbyvá nic než „zavřít oči“ a na plný plyn proplout. Cyklony do Polynésie prakticky nechodí a jachtař z Evropské unie zde může zůstat s lodí až dva roky. Polynésie je obrovská a má rozlohu jako celá Evropa. Ale svět je také veliký a já mám ještě dlouhou plavbu před sebou, takže děkuji (mauruuru), že jsem zde mohl být.

Text a foto Miroslav Račan
www.snehurka-yacht.cz

Nenápadný bar na Maupiti

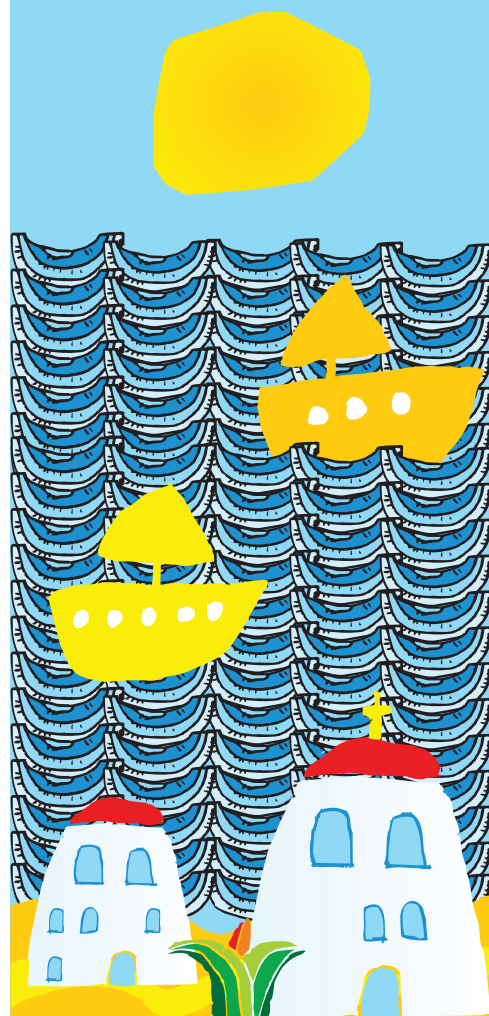

SNĚHURKA se blíží k ostrovu Moorea.

inzerce

UŽIJTE SI ŘECKO

POJEĎTE DO ŘECKA NA PROVĚŘENÉ JACHTY Z NAŠÍ ZÁKLADNY V LAVRION

...A S NÁMI NA MOŘE
www.altumare.cz